

ضمیرهای شخصی

هر صورت، به همراه قاعده **н** که پس از حرف اضافه آن‌ها را تغییر می‌دهد.

جدول کامل

آن‌ها	شما (جمع/مؤدبانه)	ما	او (مؤنث)	او / آن	تو (مفرد)	من	حالات
онѝ	вы	мы	она́	он / оно́	ты	я	فاعلی
их	вас	нас	еѐ	его́	тебя́	меня́	مفعولی
их	вас	нас	еѐ	его́	тебя́	меня́	اضافی
им	вам	нам	ей	ему́	тебе́	мне	برایی
ѝми	ва́ми	на́ми	ей / ёю	им	тобо́й	мно́й	ابزاری
них	вас	нас	ней	не́м	тебе́	мне	حرف اضافه‌ای

حالات مفعولی و اضافی برای همه ضمیرهای شخصی یکسان است — یک چیز کمتر برای یاد گرفتن.

قاعده **н**

ضمیرهای سوم شخص (он، она́، онѝ) پس از حرف اضافه در آغازشان **н** می‌گیرند. این چشمگیرترین نکته درباره ضمیرهای روسی در متن واقعی است و فقط پس از حرف اضافه رخ می‌دهد.

بدون حرف اضافه — н نمی‌گیرد	پس از حرف اضافه — н می‌گیرد
او را می‌بینم. — Я вижу его́.	نزد او / او دارد — у него́
به او (زن) کمک می‌کنم. — Я помогаю ей.	به سوی او (زن) — к ней
آن‌ها را می‌شناسم. — Я знаю их.	با آن‌ها — с ними
منتظر او (زن) هستم. — Я жду её.	درباره او / آن — о нём

آزمون سریع

آیا بی‌درنگ پیش از آن حرف اضافه‌ای هست؟ پس با **н** آغاز می‌شود. اگر حرف اضافه‌ای در کار نباشد، آغاز نمی‌شود. **его́ / него́، ей** همان ضمیر، و حرف اضافه تنها محرک است — **ней، их / них**

Ты و Вы

نمونه	کاربرد	صورت
حالات چطور است؟ — Как ты?	یک نفر که او را خوب می‌شناسید — دوستان، خانواده، کودکان	ты
حالات چطور است؟ — Как вы?	بیش از یک نفر، یا یک نفر به شکل رسمی	вы

با **вы** مفرد رسمی، فعل همچنان صورت جمع می‌گیرد: **Вы уже читали эту книгу**؟ نوشتن **Вы** با حرف بزرگ می‌تواند در مکاتبات رسمی نشانه احترام باشد؛ **вы** با حرف کوچک در همه جاهای دیگر عادی است.

ترکیب‌هایی که پیوسته با آن‌ها روبه‌رو می‌شوید

نکته	معنا	عبارت
تحت‌اللفظی «نزد من هست» — روسی فعل «داشتن» ندارد	دارم	у меня есть
قاعده н در رایج‌ترین کاربردش	او (مذکر) دارد / او (مؤنث) دارد	у него́ / у неё
حالات برایی — کسی که نیاز دارد در حالات برایی می‌آید	نیاز دارم	мне ну́жно
تحت‌اللفظی «به من خوشایند است»	خوشم می‌آید	мне нра́вится
تبدیل می‌شود со پیش از برخی خوشه‌های همخوان به с	با من	со мно́й